

приносяли челоѣческы жертвы. ⁽¹⁵⁾ А има ли нѣщо по-драгоцѣнно отъ челоѣческыя животъ? Осѣнь него, на онуй време мѣчно и опасно было да са държатъ въ робство по-отличнытъ изъ поробеннытъ воински. Самытъ средства за да са избавѣтъ отъ тѣхъ были сѣ откупѣтъ или жертвсприношеніето.

«Напрасно Германцскытъ историцы са мѣчатъ да представѣтъ германцытъ, а славенскытъ историцы — Славенытъ, съ лѣжовна свѣтлина, изъ патріотизмъ, неправилно разбранъ, като изображаватъ своитъ прѣдѣды по сегашнытъ понятія, таквызи какъто да са покажѣтъ добры въ *наше време*. Отколышнытъ Славены были добры за себе си, за *тогашното време*, т. е. были великудушыны, откровенны, щедры съ пріятелитъ и свирѣпы съ враговетъ. Силно едѣо племе покорявало друго слабо, и го карало да му работи. Този ходъ на работытъ, тѣй естественъ, са опазилъ и до днесъ само въ другы формы. . . .

«Ный полагамы, че сичко що ѣ казалъ Тацитъ, за стѣвернытъ Германцы, може да са приложи на Славенытъ, не въ подробности, но въ главнытъ черты на домашныи и обществененъ животъ. Туй предположеніе може да са потвърди съ това, че, при общото движеніе на германскытъ народы, *сливанъето на славенытъ съ германцытъ ставало почти незамѣтно*. Като сравнимъ описаніето на тогашнытъ славены съ византійскытъ писатели Прокопія и

⁽¹⁵⁾ Ако ли вѣрвамы г. Лонга, той казва: че «въ старо време Славенытъ были многобожници, но нѣма никакво «доказателство нито за едѣа челоѣческа жертва. Тѣ вѣрвали въ въскръсванъето и въ бѣдущія животъ.» Виж. негова разсказъ за *Славенытъ и Бѣмарытъ*.